

NABIERAĆ (12) *vb impf*

Oba a jasne, e pochylone.

inf nabierać (3). ◇ *praes 3 sg* nabiera (4). ◇ *3 pl* nabierają (1). ◇ *praet 3 sg m* nabierał (2). ◇ *imp 2 sg* nabierajże (1). ◇ *part praes act* nabierając (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Brac do użytku pewną ilość, czerpać [co czym]* (1) : Kozie mleko ciepło fikawką nabierając: wtrzącać ciepło w macicę *FalZioł* V 2v.

2. *Nadziewać, wbijać na coś [na co]* (1) : [Jeż] na grzbiecie owocze do iamy znalaz/ á gdy mu nieco wpadnie/ tedy wżytko otrząła a zalię bieży y nabiera pełno na ości. *FalZioł* IV10c.

3. *O tym, co mimo woli przyłgnęło [w co]* (1) : áby koń nie nábierał w kopythá śniegu/ náley mu w kopythá odełpodź gorąco łoiu. *SienLek* 190v.

4. *Ładować* (4) : Poddáni gdy drwá wożą/ iednáko nábierać máią. *GostGosp* 18, 32 [2 r.], 167.

5. *Napełniać* (2) :

nabierać czego do czego [= do tego, co się napełnia] (1): Stawku łpułzczaiąc do drugiego wody nábieraiąc/ że im óney wody bárzo máło zginie. *Strum* N2v.

nabierać co [= to, co się napełnia] (1): záfypże ón Grundfest/ ziemią dobrą iłłowátą: nábierayże zásie Staw *Strum* O2.

6. *Wchłaniać w siebie, napełniać się; bibere, imbibere Cn [czego]* (3) : Rivi per quos exundat piscina. Zrzodły przes które wylewa ładzawka/ álbo któremi zábiera/ álbo nábiera wody. *Mqcz* 502d.

W przeni [czego] (2) :

nabierać do czego (1): Bo imfię [!] więcej kościoł fzerzył/ á do tego domu ludzi rozmaitych y narodow nieftwornych nábierał/ y ku rozerwaniu iákiemu fklániał *SkarJedn* 80.

Zwrot: »nabierać w się wiatru« = *oddychać* (1): (Iáko) łóścá przywyklá pułzczy/ wedle chęci dułze fwey/ oddycha biegając (*marg*) wł: wdycha duch/ (álbo wiátr) trefunku fwego. To iest nábiera wfię wiátru ktory fię iey tráfi [...] (–) *BudBib Ier* 2/24.

Formacje współrdzenne cf BRACĆ.

Cf NABIERANIE